



ת"פ 22297/11/20 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד עאהד בן נעים עובייד, מהין בן נעים עובייד

בית משפט השלום בבאר שבע

ט"ו אייר תשפ"א
27 אפריל 2021

ת"פ 22297-11-20 מדינת ישראל נ' עובייד (עציר) ואח'

לפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד

ע"י ב"כ המתמחה דריה רדקין

נגד

הנאשמים

1. עאהד בן נעים עובייד

2. מהין בן נעים עובייד

ע"י ב"כ עו"ד נתי טרבלסי

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשמים שלפני נותנים את הדין בגין העבירות כדלקמן:

נאשם 1:

- החזקת נשק חם שלא כדין, בניגוד לסעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: החוק);
- החזקת חלקי נשק או תחמושת, בניגוד לסעיף 144(א) סיפא לחוק;
- החזקת סמים לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג)(2) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973.

נאשם 2:

- החזקת תחמושת, בניגוד לסעיף 144 (א) סיפא לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן (כא/1), הנאשמים הינם אחים, המתגוררים בבית מפוצל בשכונה 58, בית 26 ברהט, כאשר הנאשם 1 מתגורר בקומה השלישית ואילו הנאשם 2 מתגורר בקומה השניה. בני משפחה נוספים מתגוררים בקומת הקרקע (להלן: "הבית").



בתאריך 29.10.20, במסגרת פעילות משטרתית יזומה, נערך חיפוש בבית.

במהלך החיפוש, אותרו בקומה השלישית, בה מתגורר הנאשם 1, כלי נשק, חלקי נשק ותחמושת כמפורט להלן: נשק דמוי רובה סער מסוג M-16 מפורק לשניים, שיורה ובכוחו להמית אדם; מחסנית ובתוכה כדור 5.56 מ"מ; מחסנית עם 18 כדורים 5.56 מ"מ; שלושה כדורי 9 מ"מ; 56 כדורי 5.56 מ"מ בתפזורת; קופסה ובה 12 כדורי אקדח 9 מ"מ; חלק מנשק - תריס של M-16; שתי קופסאות של כדורים 5.56 מ"מ, כאשר בתוך כל אחת, 30 כדורים, ובסך הכל, 60 כדורים בשתי הקופסאות יחדיו.

בנוסף, במהלך החיפוש, נתפסו סמים מסוג קנבוס במשקל כ-25 גרם השייכים לנאשם 1.

במהלך החיפוש, נתפסו בקומה השניה, בה מתגורר הנאשם 2 - 8 כדורים מסוג 7.62 מ"מ.

כמו כן, במהלך החיפוש, נתפס ברכב מסוג טויוטה קורולה מ.ר. 7648063, השייך לנאשם 2 - 3 כדורים מסוג 5.56 מ"מ.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון (ת/1), במסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן, והתביעה חזרה בה מאישום נגד נאשמת נוספת, שהועמדה לדין בכתב האישום המקורי.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית, למעט סיכום, לפיו המאסר המותנה שיושת על הנאשם 1 - יכול גם עבירות נגד פקודת הסמים המסוכנים, הן מסוג עוון והן מסוג פשע.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה ראיות לעניין העונש, כדלקמן:

- גליון הרשעות קודמות פלילי לנאשם 1 (ת/2א') - לחובת הנאשם הרשעה מיום 15.01.18 בעבירת תקיפה בצוותא;
- גליון הרשעות קודמות תעבורתי לנאשם 1 (ת/2ב') - לחובת הנאשם הרשעות תעבורתיות, שאינן מן העניין;



- הכרעת דין וגזר דין, ת"פ 10876-10-17 מיום 15.01.18 בנוגע לנאשם 1 (ת/3) - הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, ביום 15.01.18 בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, ע"י שניים או יותר. במסגרת ההסדר, שכלל הסכמה עונשית, נגזרו עליו, 6 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע; 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון; קנס בסך ₪ 2,000; התחייבות בסך ₪ 4,000 שלא יעבור כל עבירת אלימות, למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר;
 - גליון הרשעות קודמות פלילי לנאשם 2 (ת/4א') - לחובת הנאשם הרשעות, בעבירות סמים; מין; נשק; אלימות, אם כי, אין לחובתו הרשעות מהתקופה האחרונה;
 - גליון הרשעות קודמות תעבורתי לנאשם 2 (ת/4ב') - לחובת הנאשם הרשעות תעבורתיות שאינן מן העניין.
- ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש, אך ביקשה להעיד שני עדי אופי, מר באהר נעים עובייד, אחיהם של הנאשמים, ומר נעים עובייד, אביהם של הנאשמים.
- עדותו של מר באהר נעים עובייד - אחיהם הצעיר של הנאשמים; שירת בצבא בחטמ"ר ערבה 406, וסיפר, כי אביהם שירת אף הוא בצבא. לדבריו, גם הנאשמים חפצו לשרת בצבא. העד סיפר, כי הוא מנהל כעת את העסק של הנאשם 1, שטיפת רכבים ברהט, והוא סטודנט במכללה להנדסה. בחקירתו החוזרת סיפר, כי לא ידע אודות הסתבכויותיהם הקודמות של אחיו, הנאשמים, ולא ידע אודות הנשק בבית;
 - עדותו של מר נעים עובייד - העד הוא אביהם של הנאשמים. העד מסר, כי לא היה בידיעתו שהנאשמים החזיקו בנשק ותחמושת, ואם היה יודע, היה מדווח למשטרה. לדבריו, כאשר הובא לידיעתו שאחד מבניו מחזיק בסמים, הוא דיווח למשטרה בעצמו. העד שיתף, כי בעבר התנדב במשטרה ואף שירת בצבא. העד גינה את העבירות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/5) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי מעשיהם של הנאשמים פגעו בערכים המוגנים של שלום הציבור ובטחונו, והיו בעלי פוטנציאל לפגיעה בגוף ובנפש.

כלי נשק המוחזקים באופן בלתי חוקי מגיעים, לא פעם, לשימוש זדוני ואף עלולים לשמש לפגיעה בבטחון המדינה.

התביעה טענה, כי החזקת נשק, תחמושת וסמים, בבית בו נמצאים גם קטינים, מעצימה את הסיכון כתוצאה מהחזקת



כלי הנשק ואף מהחזקת הסמים המסוכנים.

התביעה הפנתה לעברם הפלילי של הנאשמים.

לעניין הנאשם 1, עתרה התביעה, ביחס לעבירות של החזקת נשק ותחמושת, למתחם ענישה הנע בין 30 עד 55 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, עתרה התביעה ל-6 חודשי מאסר בפועל.

התביעה עתרה למתחם כולל הנע בין 36 עד 55 חודשי מאסר בפועל בגין כלל העבירות.

בנוסף, ביקשה התביעה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי בעבירות סמים ונשק; קנס; ושליטת רישיון נהיגה לשנתיים.

כן, ביקשה התביעה להפעיל המאסר המותנה מגזר הדין ת/3, במצטבר לכל עונש מאסר שיוטל על הנאשם 1.

לטענת התביעה, עבירות נשק מגלמות בתוכן פוטנציאל הרסני לפגיעה בשלום הציבור ובטחונו, ומכאן, שעבירות אלו מקיימות באופן מהותי את יסוד האלימות.

התביעה ביקשה למקם עונשו של הנאשם 1 בשליש האמצעי של מתחם הענישה.

לעניין הנאשם 2, הפנתה התביעה להנחיית פרקליט המדינה 9.16, שענינה מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה, ועתרה למתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר בכליאה ממשית.

התביעה ביקשה למקם עונשו של הנאשם 2 באמצע המתחם, לצד מאסר מותנה משמעותי.

ההגנה טענה, כי המתחמים אליהם עתרה התביעה אינם מידתיים.

ההגנה טענה, כי הנאשם 1 אדם נורמטיבי, נשוי, אב לקטין, טרם מעצרו היה יציב תעסוקתית.

ההגנה טענה, כי שגתה התביעה בהתייחסותה לעבירת החזקת הנשק כעבירת אלימות, כיוון שהנשק שנתפס הוחזק בבית מגורים כשהוא מפורק לשניים, ולא היה מוכן לפעולה, ואף לא נטען כי נעשה בנשק שימוש כלשהו או שהיתה כוונה להשתמש בו.



ההגנה טענה, כי עברו הפלילי של הנאשם 1 אינו מכביד.

ההגנה טענה, כי עתירת התביעה ל-6 חודשי מאסר בגין עבירה של החזקת סם בכמות המיועדת לשימוש עצמי, אינה ראויה ואינה מידתית. בהקשר זה, הוסיפה ההגנה, כי לא נטען שהנאשם 1 השתמש בסמים, אלא רק שהחזיק בכמות המוגדרת לצריכה עצמית.

ההגנה טענה, כי אין לקבוע מתחמים שונים אלא מתחם אחד כולל לעבירות הנשק והסמים.

באשר לנאשם 2, טענה ההגנה, כי הנאשם הודה במיוחס לו, ונתן הסבר המניח את הדעת - לדבריו, מצא את הכדורים ושמר אותם.

ההגנה טענה, כי הנאשמים הם אנשים נורמטיביים מרקע נורמטיבי, אביהם ושלושת אחיהם שירתו בצבא, אביהם התנדב במשמר האזרחי ובמשטרה, אשת הנאשם 1 סטודנטית למשפטים.

ההגנה ביקשה לייחס משקל לעדויות עדי האופי, שפורטו לעיל.

ההגנה ביקשה ליתן משקל לכך שהנאשמים הודו, נטלו אחריות וחסכו זמן שיפוטי.

ההגנה טענה, כי מתחם העונש ההולם בענינו של הנאשם 1 הוא 10 עד 18 חודשי מאסר בפועל ויש למקם עונשו ברף התחתון של המתחם, לצד מאסר מותנה בעבירות סמים על כל סוגיה וענישה נלווית.

ההגנה טענה, כי בעניין הנאשם 2, אשר החזיק ב-8 כדורים בלבד, ללא נשק, יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

בדברו האחרון של הנאשם 1 מסר, כי הוא מצטער על מעשיו. לדבריו, החזיק בנשק לתקופה קצרה מבלי לחשוב על ההשלכות, וכעת מצר מאוד על כך, בייחוד לאור העובדה שנולד בנו הבכור לאחר כ-7 שנים של נסיונות להביא ילדים לעולם, והוא רוצה להיות לצד בנו ולראות אותו גדל. הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בו בעת קביעת עונשו.

בדברו האחרון של הנאשם 2 מסר, כי הוא מצטער על מעשיו. לדבריו, מצא את הכדורים ושמר אותם ברכב על מנת שילדיו לא ישחקו בהם מבלי לחשוב על ההשלכות. לדבריו, מנהל דוכן למכירת כלי בית בשוק ברהט.

דין והכרעה



אין צורך להכביר מילים על פוטנציאל הסיכון הנובע מהחזקת נשק חם קטלני, שלא כדיון. כלי הנשק עלול למצוא דרכו לפעילות שלילית, אם פלילית ואם נגד בטחון המדינה.

החזקת נשק על ידי מי שלא נבדק, לא נמצא מתאים ולא הוכשר לכך, בתנאים שאינם מבטיחים בידודו של הנשק מהסביבה (כיום, מי שמחזיק נשק ברישיון נדרש לאפסנו בכספת מאובטחת, מאחורי שני מנעולים), עלולה להביא לסיכון שלום הציבור, גם אם אין ראיות שהוחזק לצורך פעילות שלילית, כמפורט לעיל.

בנוסף, החזקת נשק כאמור עלולה להביא לפגיעה בשלטון החוק ובנושאי שלטון החוק, המבצעים את תפקידם.

בפסק הדין ע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספל** (פורסם במאגרים), נאמר:

בשל פוטנציאל ההרס הטמון בכלי נשק, הכולל גם אפשרות לפגיעה עיוורת באנשים מן הישוב, מתפקידו של בית המשפט להרתיע אף מפני עבירת החזקת נשק שלא כדיון. זאת, כדי לבלום את שרשרת העבירות בשלב ראשוני.

בפסק הדין ע"פ 4945/13 **סלימאן, נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נאמר:

... התגלגלותם של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלולה להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדיון, גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד.

[ההדגשה אינה במקור].

בשורה של פסקי דין נקבע, כי חומרת הסיכון הנשקף מעבירות אלה, מחייבת השתת עונשי מאסר בפועל בגין עבירות אלה וזאת גם כאשר המדובר, לכאורה, במי שמנהל אורח חיים נורמטיבי ואין לחובתו הרשעות קודמות. ראו רע"פ 2718/04 **אבו דאחל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

יוער כי הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין.

עוד ראו ע"פ 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):



אשר על כן משכבר נקבע הכלל לפיו ככלל יש לאסור את המבצעים עבירה זו, גם אם מדובר בעבירה ראשונה, מאחורי סורג וברית, ואילו אורך התקופה כלול בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה.

[ההדגשה אינה במקור].

גם צריכת סמים יש בה, בעקיפין, משום פגיעה פוטנציאלית בציבור, לאור תופעות ההתמכרות ויתר התופעות השליליות הנלוות לשימוש בסמים מסוכנים, לרבות הירידה בפריון העבודה והתנהגות שולית, אלימה או עבריינית אחרת, הקשורה עם השימוש בחומרים משני תודעה.

מתחם ענישה

לצורך סקירת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות שעניין החזקת נשק, חלקי נשק או תחמושת, תובא להלן פסיקה רלוונטית:

· בגזר הדין ת"פ 52091-02-20 **מדינת ישראל נ' אל אעסם** (פורסם במאגרים - להלן: "**פרשת אל אעסם**"), הורשע הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בהחזקת נשק מסוג תת מקלע מאולתר 9 מ"מ לצד כ-20 כדורי 9 מ"מ, אשר הוסלקו בארון מטבח בבית מגורים. על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 12,000 ₪.

· בפסק הדין עפ"ג 23419-01-17 **מדינת ישראל נ' זניד ואח'** (פורסם במאגרים), נדון ערעור המדינה בעניינם של שני משיבים, האחד - נתפס מחזיק אקדח בקוטר 9 מ"מ ביחד עם מחסנית ובה 17 כדורים; וכן רובה סער מאולתר דמוי M-16 עם מחסנית ובה 28 כדורים; השני - נתפס מחזיק בשני אקדחים, גם כן בצירוף תחמושת. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שינוע בין 13 עד 30 חדשי מאסר בפועל בנוגע למשיב שהחזיק את שני האקדחים ומתחם שינוע בין 16 עד 36 חדשי מאסר בפועל בנוגע למשיב שהחזיק אקדח ורובה סער מאולתר. ערעור המדינה התקבל בהסכמת הצדדים, תוך שהוחמרו עונשי המאסר שהושתו על המשיבים ל-26 ו-31 חדשי מאסר בפועל (בהתאמה). בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים, אף מצא לציין, כי המתחמים שנקבעו על ידי בית משפט השלום נמוכים יתר על המידה.

· בעקבות החלטת בית המשפט המחוזי בערעור זה, במקרה נוסף שנדון בסמוך לאחר מכן, קבע בית משפט השלום מתחם ענישה שינוע בין 13 עד 36 חדשי מאסר בפועל בגין החזקת כלי נשק מאולתר אחד מסוג תת מקלע בצירוף מחסנית ובה 10 כדורים. ראו ת.פ. 7544-11-16 **מדינת ישראל נ' אלאסד** (פורסם במאגרים). באותו מקרה, הושת על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכביד, עונש מאסר בפועל בן 21 חדשים. ערעור שהוגש על גזר הדין - נדחה; ואף נקבע על ידי בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים, כי העונש עומד במתחם ענישה ראוי. ראו עפ"ג 22885-05-17 **אלאסד נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).



· בגזר דין ת"פ 32560-12-16 **מדינת ישראל נ' אלסאריעה** (פורסם במאגרים), נדון נאשם בגין עבירה של נסיון להחזקת אקדח מסוג ברטה (העבירה תוקנה לנסיון, במסגרת הסדר טעון, בשל כך שהנשק לא היה תקין), וכן תת מקלע מאולתר, כשכלי הנשק הוחזקו בביתו של הנאשם שם, לעונש מאסר בן 20 חדשים בפועל. זאת, במסגרת מתחם כולל שנע בין 18 עד 42 חדשי מאסר. בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, דחה בית המשפט המחוזי, הרכב אב"ד כב' הנשיאה ר' יפה-כץ, ערעור ההגנה על חומרת העונש, תוך שמצא, כי חרף העדר אינדיקציה על שימוש פלילי או אחר המתוכנן בנשק, ועל אף נסיבותיו האישיות של המערער שם (צעיר ללא עבר פלילי) - הרי הנסיבות האישיות ואינטרס השיקום, נדחים מפני האינטרס הציבורי של מיגור עבירות מסוג זה.

· בפסק הדין עפ"ג 4673-08-19 **אבו מוסא נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים - להלן: "**פרשת אבו מוסא**"), נדחה ערעור ההגנה על עונש בפועל בן 18 חודשים בתוספת מאסר מותנה וקנס בסך 12,000 ₪, שהושתו על צעיר שהחזיק כלי נשק מסוג תת מקלע מאולתר.

אותו מערער החזיק בנשק למשך עשרה ימים בלבד ואף הוסכם, כי החזיקו בעבור אחר.

בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, הרכב בראשות הנשיאה כב' השופטת ר' יפה-כץ, ציין:

בית המשפט קמא ציין ובצדק, את החומרה הרבה שיש לראות בעבירות הקשורות בנשק, ואף בצדק ציין, כי בית המשפט מצווה להחמיר את הענישה בעבירות כגון אלה, כדי להגן על הציבור. כך צדק גם בית המשפט בעת שקבע מתחם עונש כפי שקבע...

בית משפט קמה הדגיש את העובדה כי העבירה של החזקת נשק הפכה למכה של אזור הדרום, ואף צדק, כאשר קבע שלא ניתן להתעלם מנסיבה זו בעת קביעת העונש הראוי למערער.

· בגזר הדין ת"פ 19417-11-16 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן** (פורסם במאגרים) - נאשם ללא הרשעות קודמות, אשר ניהל חיים אזרחיים עמלניים כבעלים של מספר עסקים בשוב חורה, לעונש מאסר בפועל בין 15 חודשים בגין החזקת אקדח חצי אוטומטי אחד, במתחם שנקבע בין 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל, כשהסיבה לקביעת המתחם שם היתה, כי הנשק הוחזק בליווי תחמושת. מדובר בנאשם, שהיה ללא הרשעות (ואף ללא רישומים) קודמים, לאחר שירות צבאי ארוך בסדיר ובקבע, מוכר כדמות ציבורית במגזר אליו משתייך.

לפני מספר שנים, פורסמה הנחיית פרקליט המדינה מס' 9.16 (מיום ג' אב תשע"ו - 07/08/16) בנוגע למדיניות הענישה בעבירות נשק, במסגרתה הונחתה התביעה הכללית לפעול לכיוון החמרת הענישה בעבירות אלה, לנוכח הסיכון הרב הנשקף מהן והאינטרס הציבורי במיגורן. התביעה הכללית הונחתה לדרוש מאסר בפועל לתקופה ממשית, גם כאשר המדובר בעבירה ראשונה. מבחינת מדרג החומרה, הוצבה החזקה של רובה סער או תת מקלע - ברמה אחת לפני הרמה החמורה ביותר ואילו אחזקת נשק קצר - אקדח - ברמה נמוכה יותר. לנוכח הפסיקה, שפורטה באותה הנחיה, הונחתה התביעה הכללית לטעון למתחם שינוע בין שנתיים עד ארבע שנות מאסר בפועל בגין כל עבירה בודדת של החזקת רובה או תת מקלע; בין שנה לשלוש שנים בגין אחזקת נשק קצר מסוג אקדח; 6 חדשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, עד 6 חדשי מאסר בפועל ממש בגין אחזקת תחמושת.



הצורך בהחמרת הענישה נומק במספר הרב של העבירות, אם פליליות ואם כאלה נגד בטחון המדינה, שנעברו לאחרונה, באמצעות כלי נשק, ואף הביאו, לעיתים מזומנות, לפגיעה באזרחים בלתי מעורבים. לשם המחשה, כפי המפורט בנתונים שהובאו במסגרת ההנחיה, בשנת 2013, אירעו בישראל 563 אירועים של פיגועים פליליים באמצעות נשק חם. זאת, מבלי לקחת בחשבון פיגועים על רקע בטחוני או עבירות שנאה.

ריבוי כתבי האישום בגין עבירות אלה בשנים האחרונות, מאשש טענת התביעה, כי העבירה הנדונה הפכה ל"מכת מדינה". חלק מהגורמים לכך, הוא הנגישות הרבה לכלי נשק. נפיצות כלי הנשק יוצרת סכנה של ממש לבטחון הציבור, כפי האמרה הידועה, לפיה, כלי הנשק שהופיע במערכה הראשונה, חוזר להופיע במערכות שלאחר מכן. ובעת האחרונה, די בהצצה חטופה בכל מהדורת חדשות כמעט, כדי להתרשם מהנזקים הקשים, אשר נגרמים מכלי הנשק, המוחזקים על ידי מי שאינו מורשה לכך.

בשורה של גזרי דין מהזמן האחרון, לנוכח התפשטות הפעילות העבריינית הכוללת החזקה או שימוש בנשק חם, מצא בית המשפט לקבוע החמרה הדרגתית, במתחמים שנקבעו, כשהמתחם בגין אחזקת נשק חם אוטומטי מסוג רובה סער או תת מקלע - הועמד בין 20 ועד 40 חדשים מאסר בפועל (ראו פרשת **אל אעסם** דלעיל).

במקרה דנן, לצד החזקת נשק מסוג M-16, החזיק הנאשם 1 גם חלקי נשק, תחמושת רבה וסמים מסוג קנביס, הכל כמפורט בכתב האישום המתוקן. מגוון התחמושת והחלקים שהוחזקו, מעידים על מעורבות של ממש, שאינה מקרית, בתחום העברייני. על כן, ביחס לנאשם 1, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה כולל, אשר ינוע בין 24 עד 48 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לנאשם 2, אשר החזיק כמות לא גדולה של כדורים בלבד, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הנע בין ענישה צופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות.

קביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם

נאשם 1

לחובת הנאשם 1, הרשעה קודמת בעבירת אלימות, במסגרתה אף תלוי ועומד מאסר מותנה, אשר בין הצדדים מחלוקת האם הוא בר הפעלה.

לזכות הנאשם 1, הודאתו באשמה ונטילת האחריות מצדו, תוך הבעת חרטה על מעשיו.

אשר לשאלת הפעלת המאסר המותנה:



לענין זה, הפנתה התביעה לפסק הדין רע"פ 4065/18 **איאסו נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים). באותו עניין, נדון נאשם בגין בעבירה של החזקת נשק, כשהוא טעון ומוכן לשימוש במקום ציבורי; הפרעה לשוטר; הפרת הוראה חוקית והשיג על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז, בדבר הפעלת מאסר מותנה שהוטל על כל עבירת אלימות.

בבית משפט השלום נקבע, כי החזקת נשק אינה עולה כדי "עבירה שיסודה אלימות". בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נקבע, כי ניתן להפעיל את המאסר המותנה, כיוון שמדובר בעבירה המקימה יסוד של אלימות. בית המשפט המחוזי ציין:

המבחן להחלת מאסר על תנאי ביחס לעבירה מאוחרת הינו ענייני-מהותי, כאשר מטרתו העונשית של המאסר על תנאי הוא להרתיע את הנאשם מלשוב ולנהוג בהתנהגות דומה לזו שנהג בעבר כאשר ביצע את העבירה בגינה הושת עליו עונש המאסר על התנאי.

במקרה דנן, המערער 1 העמיד ח"י אדם בסיכון ממשי, בשעה שהחזיק בידיו נשק בעל פוטנציאל קטילה, כשהוא טעון ומוכן לירי, במקום פומבי, כאשר הגדרת עבירת התנאי בעניינו כ"עבירה שיש בה יסוד של אלימות", היא הגדרה רחבה הכוללת בתוכה, לגישתנו, כל עבירה שעניינה סיכון ח"י אדם או סיכון לפגיעה בשלמות גופו.

בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, נדחתה, תוך שבית המשפט העליון ציין, כי יסוד האלימות התקיים, כיוון שהנאשם החזיק בנשק מאולתר, בו מחסנית, כשהוא טעון ומוכן לירי, במקום ציבורי.

במקרה דנן, הוחזק הנשק, כשהוא מפורק ואף אינו טעון, בבית מגורים.

עיקרון החוקיות קובע, בין היתר, כי אין עונשין אלא אם מזהירים. בהתאם לכך, קבע המחוקק, בסעיף 34כ"א לחוק, כדלקמן:

ניתן דין לפירושים סבירים אחדים לפי תכליתו, יוכרע העניין לפי הפירוש המקל ביותר עם מי שאמור לשאת באחריות פלילית לפי אותו דין.

במקרה דנן, אמנם, אין המדובר בפרשנות הוראת חקיקה, אך המאסר המותנה מהווה אף הוא נורמה (הגם שהיא נורמה ספציפית), החלה על האדם, שלחובתו הושת המאסר המותנה. אותה נורמה קובעת, כי אם יעבור עבירה מסוימת - ייענש בעונש נוסף. המדובר בנורמה, שהיא בתחתית פירמידת הנורמות (כלומר בעלת התחולה המצומצמת ביותר), אך



עדיין זוהי נורמה, שהיא בעלת מאפיין של הוראת דין כלפי אותו אדם. נורמה כזו יש לפרש בפירוש המקל עם הנאשם, אחרת - עלול להיפגע עקרון החוקיות.

בית משפט זה קבע, לא פעם, כי הדרך הנכונה והמדויקת ביותר לנסח מרחב תחולתם מאסרים מותנים, הינה תוך הפניה לסעיפי עבירה ספציפיים, לסימנים או לפרקים רלוונטיים בחוק העונשין, או בדברי חקיקה אחרים.

אך אם לא כך נהג מותב אחר - יש לפרש תחולת המאסר המותנה באופן בו האדם הסביר היה מכלכל צעדיו כדי להימנע מלהסתבך בעבירה, המפעילה אותו.

אם במקרה, שהובא על ידי התביעה לעיל - עוד ניתן היה (גם זאת, יש להודות, די בדוחק) לקשור החזקת הנשק לאיסור על הסתבכות בעבירת אלימות, שכן, מאפייני תפיסת הנשק באותו מקום היו קשורים לפעילות עבריינית במובהק וכאמור, נתפס הנשק כשהוא בכלי רכב המצוי בתנועה, טעון עם כדור בקנה ומוכן לשימוש, הרי במקרה דנן - לא היו מאפיינים המלמדים על היותו מוכן לשימוש ואין לשלול מטרות אחרות להחזקתו, כגון: הגנה עצמית, סמלי מעמד וכדומה.

כפי שעלה מהראיות, שנשמעו לעניין העונש, משפחתם של הנאשמים, ככלל, מקיימת אורח חיים נורמטיבי, כשלא מעטים מבני המשפחה שירתו בצה"ל תקופות משמעותיות.

במצב דברים זה, אין בית המשפט מוצא, כי ניתן להורות על הפעלת המאסר המותנה.

בית המשפט מוצא למקם עונשו של הנאשם על הצד התחתון של מתחם הענישה, אך לא על הרף התחתון ממש; מאסר מותנה מרתיע; קנס.

נאשם 2

הרשעותיו של הנאשם 2 אינן מהעת האחרונה, ועל כן ניתן להניח לזכותו, כי בשנים האחרונות חדל ממעורבות שולית.

חלקו של הנאשם 2 בפרשה מתמצא בכך, שבאמתחתו נמצאו 11 כדורים.



החזקת תחמושת מסוג זה, בכמות שאינה מהגדולות, אינה מחייבת קביעת מתחם ענישה מחמיר.

על כן, מוצא בית המשפט למקם עונשו ברף התחתון, כלומר - להסתפק בהשתתף מאסר צופה פני עתיד בלבד.

המאסרים המותנים בנוגע לכל אחד מהנאשמים יושתו בגין החזקת נשק חם או קר וכן בגין החזקת תחמושת או חלקי נשק. בנוגע לנאשם 1 - יושת גם מאסר מותנה בגין עבירות בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני התביעה בכתב; שמע טיעוני הצדדים על פה; שמע עדותם של עדי האופי מטעם ההגנה; עיין בראיות לעונש; ולאחר ששמע דברם האחרון של הנאשמים, גוזר בית המשפט על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

נאשם 1

א. 26 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס;

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום; והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לסעיף 144 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, או עבירה מסוג פשע, בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973;

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום; והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לסעיף 144 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, או עבירה כלשהי בניגוד לסעיף 186 לאותו חוק, או עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973;

ד. קנס בסך 12,000 ₪ או 75 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-12 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 15.06.21 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מיד;

ה. סמים, נשק, ותחמושת - יושמדו, בחלוף תקופת הערעור.

נאשם 2

א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום; והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה כלשהי בניגוד לסעיפים 144 או 186 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;

ב. תחמושת - תושמד, בחלוף תקופת הערעור.

עמוד 12



הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשפ"א, 27 אפריל 2021, בנוכחות הצדדים.